

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 21

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
28 Mai 1938

Temelia fericirii

De Truța Petru

Omul poate să fie învățat și totuși să nu fie înțelept; el poate să fie vesel, să cânte chiar, și totuși să nu fie fericit; poate să aibă bani mulți, averi mari și totuși să nu fie bogat! Omul poate avea tot ce-i dorește inima și totuși să spună, la urmă: „Deșertăciune a deșertăciunilor sunt toate!” Toate aceste nu mi-au descoperit înțelesul fericirii. Ele m'au amăgit numai și m'au lăsat frânt, fără de putere, căzut la marginile unui drum necunoscut, în fața unei vieți neînțelese.

Fericirea. Desigur, fericirea are un înțeles cu mult mai înalt. Ea are un înțeles ceresc, care exprimă o stare cerească, o stare dumnezeiască în natura umană.

Cuvântul acesta, așa după cum l-a întrebuințat Isus, în Matei 5:1-12, are un înțeles glorios. În limba greacă, limba originală în care s'a scris Noul Testament, cuvântul este **makarios**. El înseamnă fericire, dar înseamnă în același timp și binecuvântare. Noi putem spune deci că, fericirea este o binecuvântare care își are originea în Dumnezeu. Fericirea nu este un scop. Dacă alergăm după fericire nu o vom ajunge și suntem nefericiți. Cauți înțelepciune și găsești fericire. Iar Solomon spune: „Începutul înțelepciunii este frica de Domnul”. Fericirea este pentru viața omenească, ceea ce este parfumul pentru flori, ceea ce sunt florile pentru primăvară. Este un rezultat care vine de la sine, un efect creat dintr-o stare dată. Noi ne gândim să fim fericiți în această viață și în viața care va veni. Dar fericirea nu este lucrul cel mai important. Este cu mult mai de mare însemnătate să ne gândim la izvorul din care se naște fericirea.

Fericirea depinde mai mult de

ceea ce suntem și nu de ceea ce avem. Fericirea depinde de ceea ce noi facem, de scopul pentru care lucrăm, și de felul cum lucrăm. Fericirea este un rezultat al stării drepte a spiritului nostru. Ceea ce este în jurul nostru, — condițiile din afară, — nu poate ataca fortăreața fericirii noastre, când temelia ei stă înfiptă puternic în speranța unei alte lumi.

Fericirea este expresia ce vine din legătura noastră cu Dumnezeu și din legăturile noastre sociale. Cu alte cuvinte, ea vine de dincolo de marginile vieții noastre individuale. Ești fericit când faci pe altul fericit. Profesorul Nicolae Iorga are o maximă frumoasă: „Pâinea care te satură mai bine e aceea pe care ai dăruit-o.” Ați văzut vreodată pe un om în ghiarele mizeriei, înfometat adânc, care dorește în viața lui numai o bucată de pâine? Inclupuiți-vă, că cineva se apropie de el și-i spune: „Prietene, Dumnezeu m'a trimis la tine să-ți aduc această bucată de pâine, aceste haine și puțini bani!”. O, închipuiți-vă numai un moment, închipuiți-vă, vă rog, bucuria care atinge viața lui întunecată. Fața lui se iluminează, ochii lui stinși se umplu de lacrimi. El simte că dragostea cuiva îi este închinată lui. Și celălalt, binefăcătorul? Sunt sigur că și în ochii lui sunt lacrimi, dar lacrimi de fericire. El n'a căutat această fericire, dar locul lui este acolo unde a ajuns: servindu-te nu pe tine, ci uitându-te pe tine pentru ca să poți servi pe alții.

Numai câteva luni înainte de moartea lui Robert Louis Stevenson, vreo câțiva oameni din insula Samoa, cu cari el s'a împrietenit bine, în timp ce aceștia erau în-

tr'o închisoare, fiind ajutați și mângăiați foarte mult de el, ca să-și arate recunoștința lor, au făcut un drum nou care ducea până la casa lui, în Vailima. La un colț al drumului au zidit un monument pe care au scris: „Drumul inimii iubitoare”. — „Pentru amintirea iubirii mari a înălțimii Sale Tucitala, și a grijii sale pline de dragoste, când noi am fost întristați adânc și în închisoare; noi am făcut drumul acesta pe care l-am așezat aici, ca să rămână pentru totdeauna”. Un drum de lumină și de dragoste ideală lega inimile acestor oameni, de prietenul lor mare. Câtă mulțumire și fericire a produs aceasta în viața lui Stevenson, marele scriitor american!

Caracter. Faptele bune izvorăsc dintr'un caracter bun. Nimic nu arată mai real valoarea omului, ca și caracterul său. Caracterul omului este, ceea ce este omul în sinea lui. Este natura lui înăscută sau transformată. Caracterul stă la temelia mulțumirii și fericirii vieții.

Între multele cuvinte înțelepte ale Regelui Carol I, găsim și aceasta: „Nu uitați că, mai mult decât talentele, caracterele hotărăsc soarta popoarelor”.

Iar noi știm că, nu este nimeni care să fi trăit o viață mai înaltă, mai nobilă, mai bogată, ca Isus. Caracterul vieții Sale și al operei Sale, stă ca un exemplu în fața stăruințelor noastre spre mai bine. Isus vorbește de puterea caracterului atunci, când declară că ucenicii Săi sunt sarea pământului și lumina lumii. Și noi nu putem găsi cuvinte mai desăvârșite ca Isus, pentru adevăratul caracter, pe care trebuie să-l întruchipeze viețile noastre.

(Continuare în pagina 4-a)

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 21 28 Mai 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:
Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
În străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.
Telefon 24.62 Arad
Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Cuvântul e un vas născut pentru a purta în el adevărul și iubirea. Prin el împărțim altora ce am primit. Domnul însuși, S'a făcut Cuvântul lui Dumnezeu, mijlocul prin care Tatăl ne împarte lumina, harul și bucuria Sa. În cuvânt însă, nu se poate pune numai adevăr, ci și viață. Isus a fost vasul care ne-a adus viață dela Tatăl. Ce măreață putere are cuvântul!

Diavolul știe puterea cuvântului. El folosește cu multă reușită, pentru a trimite otrava vrăjită a literaturii imorale, a crimei, a nebuniei poftelor, în toată lumea.

Oare știm și noi puterea cuvântului? Mai ales a cuvântului scris? El duce de parte, fără oboseală, adevăr, iubire, viață. Tocmai ce-i trebuie lumii, tocmai după ceea ce suspină fiecare suflet omenesc.

Dar, cuvintele pot fi și vase goale. Să le vorbești și să le scrii, fără să torni nimic în ele. Atunci ele devin pleavă. Cineva a spus că, Pavel apostolul a silit limba greacă să se lărgească, pentru ca să poată turna în ea viața și lumina ce-i fericea sufletul. Da, trebuie să ai, ca să dai. Arta scrisului nu stă în a pune pe masa cititorilor flămânzi, cele mai frumoase vase goale. Nu, ci trebuie să le umpli cu hrana luminii. În această privință, cuvântul e un vas fermecat. El se poate lărghi foarte mult dacă ai ce pune în el.

FARUL vrea și încearcă să fie o astfel de masă întinsă în fața cititorilor ei; adevărul, lumina, iubirea, viața, să umple cuvintele paginilor lui.

Cărțile

„Cântările Triumfului”
se găsesc cu 100 lei bucata, la
„Depozitul de literatură”
Arad, Str. Fabricii 20

Libertatea religioasă

Definiția conferinței ecumenice din Oxford

Se știe de toată lumea că, anul trecut s'au întrunit la Oxford, Anglia, reprezentanții tuturor religiilor creștine, afară de biserica romano-catolică. Din partea baptiștilor au fost 25 de delegați. Din partea bisericii ortodoxe au luat parte 26 de delegați, cari au fost: Mitropolitul Dionisios al Poloniei, M. Constantinidis din partea patriarhatului ecumenic ortodox, arhiepiscopul Antiohiei, arhiepiscopul Bulgariei, metropolitul din Alexandria, Arhiepiscopul Germanos al patriarhiei ecumenice ortodoxe, etc. Biserica ortodoxă din România a avut următorii reprezentanți oficiali: prof. dr. Vasile Ispir, prof. Vintilă Popescu, prof. C. Iordăchescu, prof. Șerban Ionescu și arhimandritul Iuliu Scriban. Dâșii au fost delegați împuterniciți oficial de Patriarhia bisericii ortodoxe din România.

Rezultatele și hotărârile la cari a ajuns această conferință, sunt tipărite într'o carte „**The churches survey their task**”, care are 314 pagini.

O comisiune specială s'a ocupat de libertatea religioasă. După ce a ajuns la anumite propuneri, această comisie le-a citit în fața conferinței. Toți delegații conferinței au aprobat aceste propuneri, împreună cu toți reprezentanții bisericilor ortodoxe, obligându-se prin votul lor că le vor respecta. Din aceste hotărâri, publicăm mai jos partea principală care definește foarte limpede libertatea religioasă.

Ne vom bucura dacă biserica ortodoxă din România, își va respecta obligația pe care delegații ei au luat-o, votând aceste principii.

Baptiștii din România vor fi perfect mulțumiți, dacă, în reglementarea drepturilor lor și la aprobarea statutului lor, li se vor respecta și legifera aceste drepturi de libertate religioasă. Iată-le:

„Intr'un stat care este creștin prin profesune, e dela sine evident că biserica trebuie să fie liberă în cel mai deplin înțeles, ca să-și îndeplinească funcția ei.

„Trebuie să fie iarăși evident că, acolo unde într'un astfel de stat există bise-

rici majoritare și minoritare (din punct de vedere religios. N. Tr.), minoritățile religioase trebuie să se bucure de aceeași libertate esențială ca și majoritatea, pentru a îndeplini funcția bisericii. Toate bisericile trebuie să renunțe la întrebunțarea forței constrângătoare a statului, în materie de religie. Faptul că cineva e un membru într'o biserică minoritară (din punct de vedere religios. N. Tr.), nu trebuie să fie un motiv pentru a i se răpi egalitatea deplină civilă și politică.

„Intr'un stat care recunoaște doctrina liberală a drepturilor, e în același fel evident că biserica trebuie să aibă, ca alte asociațiuni, libertatea pe care o cere funcția ei.

„In țările în cari biserica nu găsește în teoria și constituția statului, nimic, pe temeiul căreia ar putea cere ceva drepturi, acest fapt n'o eliberează de datorile ei. Datoria ei de a mărturisi, trebuie să cuprindă o mărturie contra răpirii justii ei fundamentale. Și dacă statul încearcă să împiedece sau să nimicească această mărturie, toate bisericile sunt dator să suporte această biserică, dându-i tot sprijinul și ajutorul care le stă în putință.

„Noi recunoaștem ca niște condițiuni esențiale necesare pentru îndeplinirea primei datorii a bisericii, că ea trebuie să se bucure,

a) de libertatea de a-și determina credința și credul ei;

b) de libertatea de a se închina, a predica și a învăța în public și în privat;

c) de libertatea de a nu-i fi impuse, din partea statului, ceremonii religioase și forme de închinăciune;

d) de libertatea de a hotărî cu privire la natura guvernării ei și cu privire la calificațiile membrilor ei și reciproc, libertatea fiecărui individ, să se unească cu biserica la care se simte chemat;

e) de libertatea de a controla educația slujitorilor ei, de a da educație religioasă tineretului ei și de a face proviziuni necesare dezvoltării adecvate, a vieții religioase;

f) libertatea slujbei religioase și a activității misionare, atât în țară cât și în străinătate;

g) libertatea să coopereze cu alte biserici;

h) libertatea să se folosească de acele drepturi, deschise pentru toți cetățenii și toate asociațiile, — cari îi vor da posibilitatea să îndeplinească aceste scopuri de mai sus, ca stăpânirea de proprietăți și colectarea de fonduri”.

I. COCUȚ.

SFÂRȘITUL PRIGONIRILOR ROMANE

De L. L. Sezonov

Ultimii prigonitori romani

Impăratul Galerius a trăit pe la anul 305. El a fost fiul adoptiv al lui Dioclețian și, sub puterea mamei lui păgâne, a deslăntuit o puternică și viguroasă prigonire contra urmașilor lui Isus Hristos. Inceputul prigonirilor s'a făcut în orașul Nicomedia, unde biserica creștină a fost dărâmată până la temelii. Apoi s'a dat poruncă imperială, ca toți creștinii să aducă jertfe zeilor păgâni. Lucrul acesta a pricinuit multă moarte de martiri între creștini. Petru, un creștin, după ce a fost schingiuit într'un chip îngrozitor, a fost fript încet pe grătar și apoi ars. Prigonirea sub Galeriu a fost feroasă și foarte păgubitoare în vieți creștine. Galeriu nu ținea seamă nici de vârstă, nici de sex. Toți, de-a-valma, au fost sacrificați pe altarul credinței lor creștine. Casele creștinilor au fost aprinse și familii întregi au fost împiedecate să se salveze și astfel au pierit în flăcări. Alții au fost aruncați în ape, având pietre mari legate de gât. Prigonirea sub Galeriu, s'a simțit mai mult în răsăritul imperiului roman. În Arabia, creștinilor li s'a tăiat capul; în Capadocia, li se sdrobeau oasele; în Mesopotamia au fost spânzurați cu capul în

jos deasupra flăcărilor și înabușiți în fum; în Pont, se înfingeau niște cuie foarte ascuțite sub unghiile martirilor, în Egipt urmașii lui Isus au fost îngropați de vii sau aruncați în Nil. Schingiuirea, biciuirea, răstignirea, foamea, setea, focul, jupuirea, etc., au fost metodele întrebuintate de Galeriu, ca să scoată credința creștină din inimile oamenilor, dar n'a reușit.

Galeriu a fost stăpânit de o ură nebună contra creștinilor. El inventa tot felul de mijloace de tortură, ca să le poată produce cât mai multă durere. Ca să-i poată chinui cât mai mult, împăratul obișnuia să ardă pe creștini treptat și numai în anumite părți. De pildă, întâi dădea foc picioarelor, apoi mâinilor și așa mai departe. Dar, ca nu cumva martirii să se sufoce de fum și să cadă în nesimțire, Galeriu le dădea apă să bea sau le turna apă rece pe cap. În chipul acesta suferința credincioșilor, adeseori, se prelungea zile întregi. Jar în clipa, în care martirii erau gata să-și dea sufletul, erau aruncați într'un foc mai mare și cenușa era strânsă și aruncată în apele râului.

În numărul viitor: PRIMUL IMPĂRAT CREȘTIN.

Sărmane păcătos...!

De G. Cotrău, elev cl. V-a liceu

*Sărmane păcătos, ce lupți d'n răspuțeri
Ca să-ți câștigi o viață și'n lume să nu pieri,
De ce alergi la șarul ce veșnic este siins
Și nu privești lumina ce'n dar ți-o dă Isus?*

*În lumea asta neagră de chin și de dureri
Tu nu găsești nici pace nici calde mângăieri,
Căci ce-i un fir de iarbă în verdele pustiu
Sau ce ți pasă lumii că tu ești mort ori viu?*

*Un picure de apă din marea ocean
E tot atât cât clipe din vremea unui an;
Ea trece lângă tine fără a fi observată
Și chiar de-i rea ori bună, nu vine nici odată.*

*Întreaga-ți sbuciumare ce-o ai tu pe pământ
Nu e decât durere și chinuri de mormânt;
Nimic nu te ajută și nu-ți dă ușurare,
Ca dragostea lui Isus ce nici când nu dispăre.*

*Ea veșnic e cu tine și drumu-ți luminează
Și'n negrul greu al vieții ea îți trimite rază;
În ea găsești un sprijin în clipe de durere,
În chinuri și-apăsare îți dă o mângăiere.*

Ultima prigonire imperială romană, a fost între anii 303—311, după care Creștinismul a încetat să mai fie prigonit în Imperiul roman. E de notat că prigonirile romane începute la 64, sub cezarul Nero, au continuat aproape 250 de ani încontinuu. În tot timpul acesta, religia creștină a fost nerecunoscută de stat, prigonită de preoți, batjocorită de filozofi, hulită de oameni, dar păstrată de Autorul ei, Isus Hristos. Timp de 250 de ani, casele de rugăciune au fost dărâmate, bibliile au fost arse, creștinii au fost dați afară din slujbele statului, martirii au fost arși și sfâșiati de furia întunerecului. Vreme de 250 de ani, focul, crucea, sabia, rugul, fiarele sălbatice, oamenii sălbătăciți și-au continuat lucrul lor de nimicire a religiei lui Hristos. Ingerul morții a întins mâna și, un timp foarte lung, nu și-a retras-o înapoi. Prigonirile romane au dovedit lumii întregi că, Creștinismul nu e o simplă religie de forme, dogme, taine, organizații, etc., ci e viața trăită în legătură cu Autorul credinței creștine. Creștinismul este experiența sau viețuirea cu Dumnezeu, prin Fiul Lui, Isus Hristos, care nu poate fi distrusă sau nimicită. Prigonirile romane sunt un monument care vestește că, nu există o daltă atât de ascuțită, un ciocan atât de greu, un foc atât de arzător, colți atât de sfâșietori și apă atât de multă, ca să stârpească credința în Isus Hristos din inimile oamenilor. Creștinii sunt distruși, dar lucrarea lui Hristos își continuă drumul glorios în carul de biruință al lui Dumnezeu. Oamenii lui Dumnezeu mor, dar lucrarea lui Dumnezeu nu moare niciodată. Prigonirile romane au dat un faliment foarte rușinos. De obicei prigonirile nu-și ating ținta niciodată. E drept, mulțimi mari de creștini au pierit, alții s'au lepădat de credință; casele de rugăciune au fost dărâmate; scripturile au fost arse; drepturile naturale au fost refuzate. Dar e tot atât de adevărat că, o mare mulțime a rămas în viață și au mers înainte biruitori. Creștinii au fost prea plini de viață, ca moartea să-i poată înghiți; ei au fost prea puternici ca prigonirea să-i poată nimici.

TEMELIA FERICIRII

(Urmare din pag. 1-a)

În predica lui mare de pe munte, Isus a desvăluit în întregime misterul fericii. Fericea este produsul caracterului. Lumea este încă nefericită, nu pentru că nu cunoaște mesajul acesta regesc, ci pentru că nu vrea să-l primească. Nu există un om, ori cât de nefericit în viață, care să nu poată fi fericit pășind pe pământul sfânt al adevărilor mari, înfașate de Isus. Fericea nu este o expresie materială ci o expresie spirituală a vieții.

„Fericiți sunt cei săraci în duh”, a zis Isus, „căci a lor este Împărăția cerurilor. Ferice de cei ce plâng. Ferice de cei blânzi. Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire. Ferice de cei milostivi. Ferice de cei cu inima curată. Ferice de făcătorii de pace. Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii. Ferice va fi de voi, când din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele împotriva voastră. Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri”.

Aceasta este constituția Împărăției noi. Ea cere înainte de toate, modele, vieți înalte, inimi curate, caractere blânde, milostive, umilite. Toți aceia, cari doresc fericea, o găsesc desigur în Hristos. Nimeni n-o poate găsi însă, decât pe calea arătată de Hristos. Aceasta însemnează o viață nouă, un caracter nou, care să fie imaginea vie a vieții glorioase în Hristos. E nevoie ca viața noastră să fie altoită în Hristos. „Căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic”, a zis Isus. Pentru aceasta, la baza caracterului trebuie să fie un început mare, o experiență mare.

Experiența mântuirii. „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”. Nu este destulă morala noastră proprie. Este nevoie de o schimbare a vieților noastre. Trebuie să ne eliberăm de noi înșine, de poftele firii noastre.

Mulți cred că se pot elibera de ei înșiși, construindu-și fiecare o religie după inima lui. Cel mai mare învățător a spus însă: „Dacă adevărul vă va face liberi, veți fi liberi”. „Eu sunt Adevărul”. Acel adevăr, care dealungul veacurilor a proiectat și proiectează caractere și vieți sfinte! Acel adev-

văr care, transformă pe cei roșiți în oameni liberi! Nu există deslegare, nici eliberare în afară de Hristos. El este Liberatorul celui nefericit. Pentru aceasta a venit El în lume. Inima Lui simte pentru cei ce sufer. Nu este unul măcar, care să fie uitat de Isus. El este Păstorul care caută o singură oaie. El cunoaște strigătul ei și durerea ei. El știe că ea are nevoie de mâna Lui, de curajul Lui, de puterea Lui. El se amestecă printre cei nefericiți, măhuți, trudiți, împovărați, bolnavi, fără de speranță, cu conștiințele neliniștite, cu suspinuri în inimile lor... El are un medicament pentru orice rană. Cel care a căzut de mâna

tâlharului, la margine de drum, are pe cineva care îl caută să-l dea ajutor. Vor trece pe lângă el mulți, care nici nu-l vor băga în seamă, alții cari nu vor avea nimic să-i dea. Este însă Cineva, care se va opri în fața lui, e Isus.

Eu nu știu dacă în altă parte, în afară de Hristos, se poate găsi fericea. Dar știu că acei cari au pe Hristos, sunt fericiți!

„Isuse fă-ne să înțelegem iubirea Ta
Te îndură în inimi răspândește
iubirea Ta”

Iubirea-Ți viața să ne fie,
Vecinic încântat sufletu-ne,
Guste eternă bucurie:
Iubirea Ta!”

DECE TREBUIE SĂ NE RUGĂM?

De W. Sezonov

Rugăciunea este o convorbire, pe care o face un copil al lui Dumnezeu cu Tatăl său cereș. Prin rugăciune, sufletul răscumpărat (ine mai departe legătura cu Domnul, care l-a răscumpărat. Este ceva dela sine înțeles, ca un suflet să întrețină legătura cu Domnul său. Și această stare o dorește și Dumnezeu. El vede cu bucurie, când noi venim la El și îi spunem toate, sau când cerem părerea Lui și ajutorul Lui ca și la început, când am venit cu păcatul nostru la El. El este Tatăl nostru și vede cu bucurie când stăm lângă El.

Trebuie să rămânem în El, pentru că El voeste să ne conducă mai departe. El mai are să ne dea multe binecuvântări. Domnul Isus ne spune în Ioan 15, în locul unde ne compară cu mădițele de viță, să rămânem în El, pentru că El să poată rămâne în noi. Iată, de ce trebuie să rămânem în El. Într-adevăr, trebuie să venim în rugăciune la El, pentru că să ne poată da harul Său, har, pe care un-l dă atunci când nu ne prezentăm înaintea Lui într-o stare plăcută Lui.

Apoi venim la El în rugăciune, spre a cere lucrurile de care avem trebuință. Noi toți am făcut aceas'a cu bucurie și am aflat, că Dumnezeu ne-a ascultat. Să nu ne grăbim însă să spunem: „De sigur, pentru aceasta ne rugăm, ca să câpătăm ce vrem dela El”. De câte ori nu ne-am rugat noi pentru un lucru și a trebuit să constatăm, că El a avut alt gând cu noi, că El vo'a să ne dea mai întâi aile lucruri și mai bine pentru noi? Vreau să spun deci aci, că noi putem să ne rugăm pentru ori și ce, dar că El știe, ce e mai bine pentru noi. Noi am venit și continuăm să venim la El în fiecare zi cu mai multe cereri, și vedem că, dacă ne rugăm

în Duh, El este bun și ne ascultă de cele mai multe ori. Să nu venim însă la El numai ca să ne asculte; să ascultăm noi mai mult de El și să venim apoi înaintea Lui, ca să poată să lucreze în noi.

În sfârșit, vreau să vorbesc acum despre puterea rugăciunii. Ascultarea rugăciunilor noastre de până acum, constă de sigur o dovadă îndestulătoare de puterea de sus. Sunt însă momente în viața noastră, în care simțim în noi un impuls de a ne ruga cu mai multă stăruință pentru un lucru, sau pentru o persoană și anume, în cazurile când Domnul ne descopere că, lucrul pentru care ne rugăm, este după voia Sa. Prin stăruința în aceste rugăciuni și credința pe care ne o dă Dumnezeu, putem atunci obține în foarte scurt timp lucrul cerut. În aceste momente suntem sub puterea lui Dumnezeu. Suntem atunci unealta prin care lucrează Dumnezeu. Să nu uităm deci, a ne ruga și a mijloci pentru cei din jurul nostru, atunci când suntem conștienți de necesitatea rugăciunii. Dacă o cerere a noastră nu e după voia lui Dumnezeu, noi nici nu putem să ne rugăm cu aceeași râvnă, din contră, ne vom liniști în inima noastră și vom rămâne plini de încredere în Domnul, care ne conduce. Pentru orice alt lucru pe care îl știm după voia Lui, să nu încetăm a ne ruga și Domnul, care a promis că va asculta rugăciunile noastre, ne va da lucrul cerut.

Rugăciunea este o putere. Convingerea, că Domnul este cu noi și că ne ascultă, credința puternică în El, că noi stăm în har și încredințarea, că dă sprijin de această putere, ne umple de Duh și ne face să ne rugăm cu mai mult zel.

BRAHMANUL ȘI MICROSCOPUL

de I. Bucur

Acum câțiva ani, un credincios care vestește Evanghelia în India, arăta unui brahman, preotul unui zeu indian, un microscop, care-i venise tocmai atunci din țara lui. Preotul lui Brahma se arată foarte încântat de lucrurile minunate, pe care le vedea. Iritate altele, credinciosul se uită cu microscopul și la o picătură de apă și pofti pe brahman s'o privească. Spre mirarea și scârba sa, brahmanul văzu în apa aceea o mulțime de vietăți care mișunau încoace și încolo.

Brahmanii se leagă cu jurământ că nu vor ucide cu nici un chip și nu mănâncă deloc carne. Când zări în apă aceste vietăți, mare îi fu necazul, fiindcă își dadu seama că, de câte ori bea apă, își călea jurământul și își pângărea tagma din care făcea parte. „Oare”, întrebă el, „microscopul acesta arată adevărul”? Când i se răspunse că da, strigă: „Atunci eu, om sfânt, am rupt-o cu tagma din care fac parte”.

Părăsi foarte turburat casa credinciosului. Ce să facă? Să mărturisească tovarășilor săi de credință că-și pângărise tagma și că de acum înainte nu vrea să mai bea apă? Ii veni numaidecât un gând care putea să-l scape: să cumpere microscopul și să scape astfel de ceea ce ajunsese să-l tulbure atât de mult.

A doua zi se duse să vadă pe credincios și-l întrebă dacă vrea să i-l vândă. Credinciosul nu se învoi, fiindcă nu voia să se lipsească de acest instrument. Însă brahmanul nu-l mai slăbea deloc cu cererea sa. În sfârșit, credinciosul, în urma stăruinței necurmate a brahmanului și știind că putea să-și cumpere altul la fel, se învoi să i-l vândă.

După ce-l plăti brahmanul îl luă și ieși împreună cu credinciosul. Spre mirarea acestuia, brahmanul ridică brațul sus, trânti instrumentul jos și-l sfărâcă, călcându-l în picioare. Apoi își mărturisi neliniștea pe care a avut-o din ziua când a văzut vietuitoarele mișunând în apa văzută la microscop și ușurinta sa din clipa când nimicise pricina nenorocirii sale.

Această întâmplare zugrăvește, ce fac cei mai mulți oameni, când sunt puși în fața Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta ne dovedește că, din firea noastră suntem pă-

cătoși și că din această pricină mânia lui Dumnezeu stă să se deslanțuiască împotriva noastră (Romani 1:18). Omul cel mai cumsecade, cercetat la lumina Evangheliei, nu este găsit mai bun decât ceilalți oameni. Cuvântul lui Dumnezeu spune că: „Nu este nicio deosebire, căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:23). Tocmai adevărul acesta nu place unei inimi stricate de păcat. Fiindcă, dacă ești încredințat că Sfânta Scriptură are dreptate, ajungi la desnădejde. Și atunci vine dușmanul sufletelor noastre. El are multe unelte, care sunt să pună la îndoială adevărul Sfintei Scripturi, nimicind astfel mărturia lui Dumnezeu despre inima noastră. Dar, brahmanul poate sfărâma microscopul, însă faptul că sunt vietuitoare în apa pe care o bea, rămâne neclintit. Adevărul stă neclintit. Adevărul stă neclintit, cu toate că omul făcuse tot ce îi era cu putință, ca să se amăgească pe el însuși, crezând că, dacă a spart microscopul, a scăpat și de vietuitoarele care mișunau în apă. Tot așa și adevărul Bibliei rămâne în picioare, deși oamenii caută să dea la o parte din viața lor Biblia. Iubiți cititori, să nu crezi că, dacă nu vrei să îți seama de Cuvântul lui Dumnezeu, ai să scapi de păcat. Nu, nu. Mai de grabă privește în față adevărul, pe care-l arată Biblia, acest microscop duhovnicesc și nu te îngrozi. Căci, dacă la început văzând, la lumina Cuvântului lui Dumnezeu, mulțimea și grozăvia păcatelor din inima ta, te va cuprinde desnădejdea, aceasta se va prefăce într-o bucurie veșnică! În adevăr, aceași carte ne vorbește despre dragostea lui Dumnezeu: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16). Tot această carte ne vorbește și despre răscumpărarea noastră prin moartea Domnului Hristos, despre iertarea păcatelor, mântuirea, viața veșnică, a celor ce se încred în El: „In El avem răscumpărarea, prin sângele Lui iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său” (Efeseni 1:7). Ne mai vorbește apoi de inima Tatălui ceresc, de bucuriile

ceresti, de casa părintească a celui ce crede: „El, care n'a cruțat nici chiar pe Fiul Sau, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate?” Înțelept este acela, care, plecându-se înaintea adevărului lui Dumnezeu, caută binecuvântarea și fericirea prin credința în Domnul Isus Hristos.

A TREIA ZI DE PAȘTI a avut loc ordinarea fr. Marcu Catricico din Prodanesti, jud. Sorocea. Actul ordinării a fost îndeplinit de către fr. Lucașă Sezonov, C. Tafratov, M. Belousov și S. Malanciac, cari au vorbit din subiectul: „Datoria bisericii față de păstor și a păstorului față de biserică”. Casa de rugăciune și curtea au fost pline de oameni doritori să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Seara s'a ținut un frumos program, la care iarăși a luat parte un mare număr de ascultători. Au vorbit fr. L. Sezonov, E. Jurencov, C. Tafratov și M. Belousov, despre „Mormântul gol”.

Fratele Miclăuș a petrecut la 6, 7 și 8 Mai în Ferneziu și Baia Mare, unde a ținut Cîna Domnului și o binecuvântare.

In biserica fraților maghiari din Sălcuta, jud. Bihor, s'a oficiat un botez cu două suflete, la 2 Martie, îndeplinit de către fr. P. Halmăgean, lucrător al Cercului Ianoșda.

Societatea tineretului Timotei, din Biserica Apele Minerale 42, București, a avut o frumoasă serbare a corului, la care au luat parte corul și orchestra din Bul. Basarab 56. Programul a fost condus de fr. N. Berlău, dirijorul corului din loc.

In Sănuicolul Mare, Banat, la 3 Aprilie, a avut loc o frumoasă serbare la care au luat parte bisericile de împrejur. Programul a fost compus din poezii, soluri și cântări în cor, condus de fr. I. Voichiță. Din Cuvântul Domnului a vorbit fr. C. Pascu.

Cântările Sionului

Cu peste 650 de cântări și legată bine, se găsește de vânzare cu 50 lei bucata. Ceice comandă dela 10 bucăți în sus, primesc un rabat de 20 la sută.

Cereți-o cu ramburs dela
Depozitul de Literatură Creștină,
Arad, Strada Fabricii No. 20.

Din lumea largă

Un timbru românesc din anul 1858, a fost vândut în Anglia, cu 400 lire sterline, cam 400.000 lei.

Senatul belgian a votat încredere în guvern, cu 118 voturi.

Dunărea s'a revărsat pe malul opus orașului Galați, acoperind grădinile și terenurile unde pășteau vitele.

Cea mai bună memorie. Se spune că oamenii cari au cea mai bună memorie sau putere de aducere aminte, se găsesc în India. Timp de sute de ani, cărțile sfinte ale hindușilor au fost trecute din gură în gură, măcară conțin peste 20.000 versuri. Și astăzi se găsesc mulți brahmani, cari pot spune aceste versuri pe din afară, fără a face cea mai mică greșală. Invățăturile lui Budha, au fost păstrate tot din gură în gură, cu toate că au o întindere de două ori mai mare decât Biblia. Mulți preoți mahomedani recitează și azi întreg Coranul, cartea sfântă a lui Mahomed, fără să se încurce. Ce bine ar fi, dacă noi, copiii lui Dumnezeu, am putea spune că stăm la aceeași înălțime cu preoții învățăturilor păgâne, în ce privește Cuvântul Dumnezeului adevărat!

Dorința mea

— Aș vrea să mă înveți Doamne, căile Tale, să-mi deschizi ochii spre zorile mântuirii Tale și să-mi îndrepti pașii pe cărarea îngustă. Ia-mă în întregime ca pe o unealtă folositoare și lucrează prin mine după voia Ta. Chipul meu să oglindească slava Ta, și lucrul meu să fie o binecuvântare pentru semenii mei.

Aș vrea ca pe unde vor trece pașii mei, să curgă râul îndurării Tale; pe unde vor lucra mâinile mele slabe, să seamăn mângâiere și să pun balsam.

Aș vrea că, cuvintele gurii mele să aducă pacea Ta și ochii mei strălucirea dragostei Tale.

Aș vrea Doamne, ca întreaga mea ființă să fie o rază de lumină în umbra și întunerecul iumii, o rază care să mărturisească prezența și slava Ta.

O, de aș putea primi puterea pe care Tu o dai celor ce-o cer, ca să mi se împlinescă din belșug aceste dorinți și sufletul meu chinuit să afle mângâiere!

Trupele generalului Franco înaintază pe toate fronturile. În centrul frontului, trupele naționaliste au ocupat satul Castellfort, luând prizonier un întreg batalion, împreună cu comandamentul guvernamental și punând mâna pe importante documente. Aviația naționalistă din Baleare, a bombardat instalațiile militare din portul Taragona, unde s'au refugiat câteva vapoare de contrabandă. Unul din aceste vapoare mari a fost lovit în plin, de o bombă.

Orașul Villa Franca, ocupat de naționaliști, este un important centru industrial, unde guvernamentalii aveau o fabrică de muniții și de arme.

În Statele Unite s'a votat construirea a 12 vase de războiu, a unui dirijabil și a unei flote de bărci automobile.

Japonezii anunță special că, orașul Suceu este complet ocupat. Peste 50 de divizii chineze, cu 7000 de oameni, sunt încercuite în regiunea Suceu și amenințate să fie complet distruse. Printre aceste sunt 10 divizii de sub comanda mareșalului Ciangkai-Shek. Japonezii spun că, în orașul Suceu au găsit cadavrele a 3000 de soldați chinezi, căzuți în timpul luptei și că în regiunea din jurul orașului, au făcut prizonieri 4000 de chinezi.

Consiliul de războiu din Lille, Franța, a condamnat la 7 ani închisoare, pe un fost luptător din războiul mondial, care a dezertat din armată, după lupta dela Marna. De atunci încoaci, a stat ascuns în pivnița unui prieten, dar din cauză că acesta a murit anul trecut, fugarul a fost denunțat de vecini.

În Austria s'a interzis evreilor de a vizita băile Ansee.

Se anunță că naționaliștii din Spania au bombardat din nou Madridul, dar fără rezultat, căci republicanii din Capitală au răspuns cu furie atacului. Victime nu se știe dacă sunt.

— **Rugăm din nou, foarte stăruitor, pe frații cari trimit bani la redacție, fie pentru Farul, fie pentru Uniune, să scrie pe dosul cuponului, scopul pentru care trimit acei bani.**

Satul Perșunari, din jud. Buzău, e în flăcări. Focul a izbucnit dela casa unui sătean și, ajutat de vânt, a aprins și alte gospodării, cuprinzând satul întreg. Pagubele sunt mari.

Inginerii constructori de drumuri, au născocit un fel de amestec de sare, argilă și pietriș care dă un beton foarte tare, ieftin și nealunecos, potrivit să înlocuiască în orașe asfaltul.

Au început căldurile. După un timp răcoros și ploios, s'a abătut asupra țării întregi, mai ales asupra câmpiilor, valuri de călduri ca în toiuul verii. În câmpie s'au înregistrat 30 gr. la umbră și 48 gr. la soare, pe pământ. După câte se anunță dela institutul meteorologic, căldura va continua să crească.

Consiliul superior al taberei uniunii naționale din Polonia, a hotărât, după cum se spune, să rezolve problema evreiască, reducând numărul lor prin emigrare definitivă și scoțând toate centrele culturale poloneze de sub influența evreiască.

DELA UNIUNE

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Orvișe, Bihor, 135 lei. Bis. Sălarna, Orhei, 50 lei. P. Brădean, Arad, 50 lei. Bis. Fetesti, Ialomița, 110 lei. Bis. Dudești, Bihor, 343 lei. Bis. Rugi, 70 lei. Bis. Caransebeș, 319 lei. Bis. Vrani, Caraș, 248 lei. Bis. Vrăniuț, Caraș, 95 lei. Bis. Iertof, Caraș, 42 lei. Bis. Ciudanova, Caraș, 170 lei. Bis. Cărnăzana, 150 lei. Bis. Abrud-sat, 260 lei. Bis. Săhodol, 160 lei. V. Ionaș, Găbud, 50 lei. Bis. Crișeni prin Danciu I., 40 lei. M. Flueraș, Sighișoara, 148 lei.

Casier: N. Oncu, str. Blanduziei 4 Arad.

Harta pământului sfânt, Palestina,

se găsește de vânzare cu 100 Lei bucata

Comandați-o contra ramburs dela

„Depozitul de literatură“

Arad, Str. Fabricii 20.

DIN LUMEA RELIGIOASA

CU OCAZIA VIZITEI fr. Pop Gh. din București, în biserica Balaci, jud. Teleorman, frații au avut o frumoasă serbare, la 8 Mai. A luat parte un numeros public, precum și frați și surori din Teucei Calenderu și Stoborăști. Subiectul cuvântării fratelui predicator a fost nașterea din nou. Programul tineretului a fost condus de către fratele I. Arvat și împodobit cu poezii și cântări acompaniate la vioară de fr. Șt. Spîrea. A mai vorbit din Cuvântul Dombului fr. I. Matei.

UN FRATE, care nu vrea să-i publicăm numele, își exprimă adâncă mulțumire și bucurie, că a putut însemna Farul prin regiunea în care locuiește. Ne-a trimis abonamente din trei județe și a răspândit Cuvântul lui Dumnezeu prin revista noastră, timp de patru ani. „Deci”, — scrie dânsul, — „cu o nouă și deplină speranță în Isus, strig copiilor lui Dumnezeu: „Prin viață și moarte, Dumnezeu cu noi”. Să rugăm pe Domnul să ne ia în mâinile Lui ca pe niște unelte bune, prin cari să poată lucra.

FRĂȚII DIN ȘEITIN jud. Arad, au avut o nespusă bucurie în ziua de 10 Mai, împlinirea a 10 ani, de când a venit la Domnul fr. I. Popa. În cinstea Domnului, fratele a dat un prânz fraților și surorilor, cât și rudelor mai apropiate și vecinilor. La această frumoasă serbare, care s'a ținut la casa fratelui, a luat parte și corul, care a cântat spre slava Celui care răscumpără pe păcătoși din păcate.

IN HIDIȘELUL DE SUS, jud. Bihor, s'a ținut ordinarea fr. Bott Vasile, de către frații M. Vicaș, N. Dărăban, A. Hoduț, V. Gliță, și Fl. Gliță. Serviciul a fost condus de către fratele Vicaș și a cântat spre slava Domnului corul din loc.

A DOUA ZI DE PĂȘTI, s'a ținut la Sernina, jud. Caliacra, o frumoasă serbare. Au luat parte 40 de frați și surori din Unirea și Hagii Dumitru. După ora de rugăciune, s'a ținut un program cu poezii și cântări în cor, servindu-se apoi Cina Domnului, în timp ce 4 suflete s'au ridicat în pic oare predându-se Domnului.

BISERICA DIN CASCIOARELE, jud. Constanța, a avut o frumoasă serbare în 15 Mai, cu ocazia zilei mamelor. Fr. Teil, predicatorul, a vorbit despre datoria și rolul mamei în familie, în biserică și în lumea întreagă. S'au recitat mai multe poezii și a cântat corul copiilor, condus de sora S. Kühn.

PENTRU ZIDIREA CASEI de rugăciune între leproși, s'au mai primit următoarele sume: P. Mateiaș, Nicolici,

Jugoslavia, 100 lei. Bis. Florești, Soroca, 60 lei. Rotar Gh. și Eftrem Hoșitar din Sederhal, 90 lei. Bis. Bosaneta, Suceava, 200 lei. Soc. Femeilor, Mehadia, 150 lei. Casier: Vl. Sevastianov, Tulcea, str. Nicopol 6.

PENTRU MISIUNEA în străinătate s'au primit următoarele sume: Bis. Madeci, Neamț, 100 lei. Bis. Ciudei, 180 lei. Mureșan V., Urlați, 140 lei. P. Cristea, Caransebeș, 215 lei. Un frate, 1000 lei, dar special pentru fr. misionar, Soc. Femeilor, Caransebeș, 500 lei. Bis. Milcoveni, 100 lei. Ștefan St., Târnăva, 70 lei.

Șerban T., Șielău, 100 lei. Comunitatea Bozovici, 1000 lei. L. Șuța, Rudăria, 100 lei. Catalina Șuța, Rudăria, 100 lei. Soc. Fem., Anina, 500 lei. Fam. Deoanca, Abrud sat, 150 lei. Vicaș A., Gepiu, Bihor, 50 lei. Jurgea D., Steierdorf, 150 lei. Soc. Femeilor, Mehadia, 200 lei. Soc. Femeilor, Hațeg, 100 lei. Bis. Sasca Montană, 100 lei. Handarie G., Bicz Chei, 300 lei. M. Dănsorean, Simeria, 100 lei. Bis. Milcoveni, Caraș, 100 lei. Rusu I., Noua Suliță, 200 lei. P. Vladim'r, Balașinești, 70 lei. Bis. Bosanci, Suceava, 100 lei. (Va urma.) Casier: L. L. Sezonov, București 2, str. Berzei 29.

Pedepse pentru ceice vor fi cruzi cu animalele. Preziđenția consiliului de Miniștri a trimis tuturor prefecturilor o circulară, prin care le cere să aducă la cunoștința populației, articolele din Codul Penal, cari pedepsesc pe ceice chinuiesc animalele. Dăm mai jos aceste articole:

ART. 593. — Se pedepsește cu închisoare polițienească dela 5 la 20 zile și amendă dela 100 la 500 lei, acela care, în public, săvârșește acte de cruzime sau tortură față de animale.

Se consideră deasemenea acte de cruzime sau de tortură, dacă sunt săvârșite în public:

1. Supunerea animalelor la poveri mai presus de puterile lor, sau la oboseli excesive;
2. Intrebuințarea animalelor la munci pentru care sunt inaptele din cauza vârstei, boalei, infirmității sau rănilor;
3. Părăsirea animalelor infirme, rănite sau bolnave;
4. Bătaia cu nesocotință;
5. Înțeparea sau îmboldirea animalelor cu instrumente sau unelte ascuțite, pentru a le stimula la muncă sau la mers, ori pentru a le face să se ridice când sunt căzute, rănite sau bolnave;
6. Transportul de păsări sau alte animale mici, legate de picioare și atârinate cu capul în jos;
7. Intrebuințarea animalelor la jocuri sau spectacole publice, ce comportă suferințe sau cruzimi;
8. Supunerea animalelor, fie chiar în scop științific sau didactic, la experiențe de natură a provoca mila sau desgustul, cu excepția experiențelor făcute în clinicile universitare și institute-

le științifice de specialitate, sub stricta supraveghiere și răspundere a profesorului sau directorului institutului;

9. Taierea animalelor pe străzi sau în alte locuri publice prin natura lor.

ART. 594. — Se pedepsește cu închisoare polițienească dela 1 la 10 zile și amendă dela 50 la 1.000 lei, acela care:

1. săvârșește vreunul din actele prevăzute în alin. 1 și 2, punctele 1, 2, 4 și 5 ale art. 593, fără să existe condiția publicității;

2. dresază animale prin mijloace barbare;

3. distruge cuiburile păsărilor folositoare.

Credem însă, că pe un creștin adevărat, nu numai frica de pedeapsa legii trebuie să-l împiedece de a se purta rău cu animalele, ci și simțul lui de om credincios. Animalele sunt făpturi ale Tatălui nostru cel ceresc, care le iubește și Se îngrijește de ele. Nici micile vrăbii nu sunt lăsate în afară de îngrijirea Lui iubitoare. Putem noi chinui acele făpturi pe cari le iubește Tatăl nostru ceresc?

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc
K e e s k é s
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Sfaturi

Consideră corpul tău ca templul Duhului sfânt și tratează-l cu respect și grijă.

Pune-ți mintea în lucru. Umple-o cu gândirea altora cari te îndeamnă să faci ceva bun și folositor.

Îa-ți timp să fii sfânt, prin citirea zilnică a Bibliei și prin rugăciunea continuă.

Spirijinește biserica cu credința ta.

Cere prezența lui Dumnezeu. El doarește să pătrundă în viața ta și vrea atât de adânc, cât îl vei lăsa.

Fune înaintea Domnului toate mărunțișurile vieții tale. Chemă-L în tulburările și oboseala ta și în cele mai neînsemnate lucruri.

Să ai un spirit plin de mulțumire pentru toate binecuvântările Domnului, — țară, casă, prieteni și pentru alte nenumărate binecuvântări.

Lucrează, ca și când totul ar depinde de lucrul tău, și roagă-te, ca și când totul ar depinde de rugăciunea ta.

Gândește-te la moarte, nu ca la ceva ce te înspăimântă, ci ca la o mare și

nouă experiență, unde preaiubiții noștri sunt primiți și unde năzuințele noastre sunt împlinite.

Deosebire

„Ce deosebire este între un creștin și un ateist”, întrebă un tânăr necredincos, la o ședință a unei societăți creștine din America. „Aceasta este o chestiune mare”, răspunse deșteptul profesor tânăr, care mărturisise că a venit la Creștinism, din mizeria necredinței. „Și pot să vă răspund printr-o asemănare. Ateistul este un hoț. El vrea să despoaie pe creștin de cele mai prețioase comori, dându-i în schimb nimic. Ca și creștin, eu am găs't mângâiere în întristare, putere în ispită și slăbiciuni și, în timpuri grele și tulburi, o pace care întrece orice pricepere. Dar, spune-mi, ce-ți dă ateismul dacă primești principiile ei?” Necredința în Dumnezeu este o orbire voită. Ea ruinează sufletele noastre.

Fericirea nu este atinsă prin mulțumirea de sine, ci prin credincioșia față de o hotărâre înaltă.

Făfărnicia

Ruskin vorbește despre o renumită catedrală din Italia, care avea trei stătuți foarte mari, cari susțineau acoperișul. Privite de jos, ele păreau foarte frumoase. Curios de a le examina mai de aproape, el se urcă pe acoperiș; dar fu cuprins de desgust pentrucă descoperi că numai una din fețe merită să fie privită de jos, deoarece latura ascunsă era necioplită și neterminată. La fel e istoria multor creștini poleși, „mor, minte văruite pe din afară”, pe cari lumina Duhului îi descoperă în toată urăciunea sufletului lor păcătos. Numai Hristos ne poate forma perfecți, dacă ne predăm cu totul în mâinile Lui.

Dacă fiecare predicator ar fi ca Ioan Botezătorul și fiecare membru al bisericii, ca și Andrei, n'ar trece mult timp ca întreg pământul să fie creștin.

Rectificăm greșala ce s'a făcut la încasările dela Uniune: Comunitatea Moldova Nouă a dat 1000 lei, iar nu numai biserica.

ADEVĂRATA SLOBOZENIE

de G. Ghicor

Dragul meu, să nu crezi că ești așa de stăpân pe dta, cum greșit ți se pare. E drept că pe toate drumurile auzi că toți oamenii sunt slobozi. Dar adevărul adevărat este, că mai toți oamenii sunt robi. Și asta se arată numaidecât, când cercetezi mai cu deamăruntul viața oamenilor. Ceea ce numesc ei libertate, nu este decât dorința lor de a rămânea în robie. „Fac ce vreau cu banul meu”, zice omul, care, plecând la cârciumă să bea, este oprit de nevastă. Face ce vrea? Sărmanul om! Nu vede deloc că păruta lui slobozenie poartă numai un alt nume: lanțul greu, robitor al băuturii. „Sunt tânără, să-mi petrec, fiindcă n'am nici un stăpân pe cap”, zice tânăra, îmbiată să creadă în Evanghelie. N'are niciun stăpân! Sărmană fată? Ea se crede stăpână pe ea și nu vede lanțul greu al robiei lumii și al felicităților plăceri! „Mă îmbrac cum vreau eu”, zice cutare fată, care e îndemnată să se îmbrace cu viincios. Se îmbracă așa cum vrea! E slobodă! Ce mai slobozenie, când nu poți face un singur pas din pricina tiraniei modei! O, dacă am privi mai adânc în inimile noastre, cu lumina lui

Dumnezeu, ce lanțuri grele am descoperi acolo, poate tocmai atunci, când ne credem mai slobozi! Și noi cari ne credem slobozi! Vai de noi, căci numim răul bine! Nu, nu, slobozenia noastră nu e decât o închipuire a noastră. Adevărul adevărat este că, suntem robi patimilor noastre, lumii și Satanei, care stă în dosul nostru și al lumii. Căci slobozenia adevărată nu stă deloc în a ține și a apăra astfel de porniri vătămătoare pentru noi și pentru ai noștri, porniri care ne duc în chip sigur la moarte veșnică.

Adevărata slobozenie, slobozenia duhovnicească, se arată prin iubire. Iubire pentru Dumnezeu și Fiul Său, iubire pentru Cuvântul lui Dumnezeu, iubire pentru aproapele și pentru sufletul nostru.

Această slobozenie o dă numai Dumnezeu prin credința în Domnul Hristos. Știi dta, câte glume nesăbuite se fac pe seama acestei slobozenii duhovnicești? O! sub masca falsei slobozenii, se ascund flecării evlavioși, pentru cari Cuvântul lui Dumnezeu stă în vorbe și nu în putere (1 Cor. 4:20). Ei n'au puterea și nici dorința să părăsească legăturile lăuntrice și

cele din afară, pe care le au cu păcatul.

Astfel de „creștini”, cari nu vor să se despartă de lume, cari nu vor să se despartă de patimele și pornirile lor firești, cari găsesc că este mai bine și mai plăcut să fie ca toți oamenii, acest soi de „creștini”, își ascund felul lor de viață sub masca aceasta a „slobozeniei duhovnicești”. Și, de se întâmplă să vină în legătură cu vreunul care a luat în serios slobozenia „duhovnicească”, ajung „nervoși”, căutând să se apere.

Ei se cred amenințați în „slobozenia lor duhovnicească”. Am văzut creștini de aceștia care nu fac multă cinste Creștinismului în lume, și în viața cărora nici nu se arată puterea lui Dumnezeu. Vino la Hristos, dragul meu, căci El este adevărul și numai adevărul te face slobod, cu adevărat!

O MARE BUCURIE a avut biserica din Hobița Grădiștii, la 15 Mai, cu ocazia serbării tineretului din Valea Hațegului. Au luat parte frați și surori din mai multe comune, precum și din Banat. În timpul serbării au intrat în biserică șeful de post, primarul și un trimis al bisericii greco-catolice, ca să oprească serbarea. Dar la rugămintea fraților, au stat liniștiți și au ascultat cu atenție Cuvântul lui Dumnezeu.